

Inbjudan till enhet

Jesus Kristus.

Du kallar oss att vara dina medarbetare.

Du kallar oss alla med alla våra olikheter.

Gör oss glada över din kallelse.

Öppna våra attityder och våra plånböcker,

så att det finns mat, kärlek och

plats för alla i vår kyrka.

Låt värmen från din nåd

smälta ner vår rädsla och våra fördomar,

så att vi

rotade i din nåd,

skapade av Gud Fader och

frigjorda av den heliga Anden

lever och handlar

i vår kyrka och i vår värld.

Biskoparna i Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Kyrkomötet har 2011 bett biskopsmötet främja kyrkans inre enhet. Initiativet föddes ur många önskan att fördjupa förståelsen mellan personer med olika åsikter i vår kyrka. Biskoparnas tesar inbjuder medlemmarna i vår kyrka att diskutera och stärka de kristnas enhet.

2014

EV. LUTH.
KYRKAN
I FINLAND

Inbjudan
till
enhet

Inbjudan till enhet

”Detta befaller jag er: att ni skall älska varandra”
Joh. 15:17

Kyrkan har siktet inställt på enhet

Vår samhörighet med andra människor har sin grund i att Gud har skapat oss alla. Enheten grundar sig inte på att vi tänker lika eller på andra egenskaper hos oss. Som kristna är vi ett för att vi i dopet har blivit förenade med Kristus. Samtidigt välkomnades vi att leva nära Gud och varandra. Kyrkans enhet är grundlagd av Jesus och hans uppdrag och på kännetecknen för vår gemenskap. Enheten konkretiseras när vi samlas kring Kristus. En respektfull och vänlig attityd gentemot varandra är ett sätt att visa tacksamhet för Guds skapelseverk. Kyrkan har alltid behövt klara av motstridigheter och kunna föra en dialog som tillåter olikheter. Så är det även i dag.

Det är inte menings-skiljaktigheterna utan vår oförmåga att handskas med dem som hotar enheten

Olika åsikter är viktiga element i gemenskapsbygget. De hjälper oss att lära känna varandra och oss själva. Olikheter är inte något att vara rädd för. Vi får bekänna vår egen inskränkthet, som inte alltid ger rum för olikheter. En gemenskap som inte respekterar olikhet blir kvävande. Olikhet som inte respekterar gemenskapen leder till splittring. Gemenskapen ger trygghet att möta olikheterna.

Enhet förutsätter att vi erkänner fakta och är villiga att föra dialog

I kyrkan får och kan det förekomma olika åsikter om många saker. Ett öppet samtal om de olika åsikterna är kyrkans resurs. Att leva som kristna innebär att vi frågar Gud hur vi ska leva ut hans vilja i den tid och på den plats där vi finns. Därför är det viktigaste i den kristnes liv inte att ha rätt utan att lita på Gud som är större än våra tankar och våra föreställningar. Kyrkan behöver alla medlemmar för att bära ut budskapet. Förtroende behövs i arbetet med att bygga enhet. Dialog, gemensamt arbete och bön bygger upp enheten och håller den livskraftig. En äkta dialog präglas av att ingen dikterar agendan eller definierar slutresultatet.

Enheten inkluderar alla församlings-medlemmar

Vi behöver alla medlemmar i enhetsbygget. Administrativa beslut kan inte åstadkomma enhet. Enheten har sitt ursprung i vår gemensamma erfarenhet men den konkretiseras på olika sätt. Vi behöver förstå hur vi ska bemöta varandra rätt när vi är av olika åsikt. De vardagliga besluten visar om vi som är olika, men ändå medlemmar av samma kyrka, tillsammans går nådens och sanningens väg. Församlingen erbjuder möjlighet till enhet också när kulturella, sociala och geografiska olikheter försöker dra gränser mellan oss.

Enheten förenar oss med den världsvida kristenheten

Enhet mellan olika kyrkor öppnar nya perspektiv. Vår uppgift som kristna är att eftersträva enhet över nations-, etnicitets- och samfundsgränser, trots att kyrkans förflutna och nutid ger flera exempel på splittring och misslyckanden. Vi är förenade genom tron på Gud den treenige. Honom kan ingen härska över eller begränsa till bara sig själv eller sin egen grupp. Gud är närvarande överallt och i alla kyrkor som tillhör honom.

Enheten stärks när vi handlar tillsammans

När kyrkan lever i enhet kommer det att märkas i praktiken och ha återverkningar vida omkring. Det är en ständigt aktuell uppgift som kräver vår uppmärksamhet. Bönen i kyrkans gudstjänstliv skapar enhet och hjälper oss förbli öppna för livets mångfald. Församlingen ger möjlighet att axla ett gemensamt ansvar. Kärleken till nästan, som så starkt hör samman med den kristna identiteten, överskrider alla gränser som vi bygger upp genom att betona olikheter mellan folk och synsätt.

”Jag ber att de alla skall bli ett och att liksom du, fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss. Då skall världen tro på att du har sänt mig.”
Joh. 17:21